

kun medføre, at Tilsynet maa opspore saadanne Virksomheder i Stedet for at besøge dem efter Anmeldelses Afgivelse og undersøge dem i Henhold til denne Anmeldelse, hvis Enkeltheder det har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med. Det er i § 1 og ikke i § 2, at der maatte gøres Ændring, hvis man vil forhindre, at smaa Virksomheder blive inddragne. Men jeg tror ganske sikkert, at det ærede Medlem kan berolige sig i den Henseende. Der vil ikke blive Tale om at inddrage Virksomheder, som der ikke er Mening i at sætte under Tilsyn, men der er kun i § 2 skaffet Sikkerhed for Tilvejebringelsen af et righoldigt Materiale, ud af hvilket Arbejdstilsynet og Arbejdsraadet kunne komme til en bestemt Opfattelse af, hvorvidt Virksomheder bør under Tilsyn eller ikke bør det. Der er jo den Mangel ved den nuværende Lovgivning, at Anmeldelsespligten, der gælder for Børn og unge Mennesker, jo er knyttet til dem, der beskæftiges i Fabrikker eller fabrikmæssig drevne Værksteder. Denne Tilføjelse uden nærmere Forklaring har medført, at et ikke ringe Antal har unddraget sig Fabriktilsynet, idet man har ment, at Virksomheden ikke henhørte til de fabrikmæssig drevne Værksteder. Det viste sig ved Industritællingen i 1897, hvor man fandt adskillige Virksomheder, saaledes som det fremgaar af Arbejdsinspektørens Beretning, som burde have været under Tilsyn, men først kom det, da man gennem Industritællingen kom til Kundskab om deres Tilværelse. Det er det, som man søger afhjulpet, og det vil det absolut blive efter Anmeldelsespligten i § 2. Jeg maa endnu en Gang betone, at det ingenlunde er Meningen, at Opfyldelse af Anmeldelsespligten er ensbetydende med, at Virksomheden bliver inddragen under Tilsynet. Det skulde derefter være mig meget kært, om det ærede Medlem fandt Anledning til at tage sit Forslag tilbage, da det efter mit Skøn i Virkeligheden kun vil bevirke, at Tilsynets Arbejde forstørres, medens det derimod ikke vil bevirke det, som dog maa antages at være det, som det ærede Medlem først har for Øje, nemlig, at de Virksomheder ikke blive inddragne under Tilsynet, som han ikke ønsker skulde inddrages.

Ændringsforslag Nr. 10 er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) og gaar ud paa, at „Vand og Vind“ ogsaa skal betragtes som Drivkraft, der betinger Anmeldelsespligt. Jeg skal dertil bemærke, at det ikke er muligt at sætte en fast Forskrift for Arbejdets

Ordning i Vand- og Vindmøller, man maatte i saa Fald have en vidtgaende Dispensationsret, for at vedkommende kunde benytte den elementære Kraft, som han saaledes har Brug for. Men nu er det jo saaledes, at man i dette Forslag har undgaaet at give nogen Adgang, jeg kan gerne sige, en hvilken som helst Adgang, til Dispensation fra Lovens Bestemmelser, paa et ganske enkelt Punkt nær. Allerede derfor forekommer det mig, at det vilde være heldigt, om man kunde undgaa en saa vidtgaende Dispensationsret, som maatte være nødvendig, hvis man vilde inddrage disse Virksomheder under Loven. Men ogsaa for dette Forhold gælder det jo, at Anmeldelsespligten ikke medfører, at Virksomheden kommer ind under Tilsynet, og da jeg antager, at Fabriktilsynet ikke vil tage disse Virksomheder med, synes jeg ikke, at der er nogen Rimelighed i at paalægge de paagældende nogen Anmeldelsespligt.

Ved Forslagets Nr. 12 foreslaar man den af mig allerede berørte dobbelte Appelret angaaende et Arbejdssteds Inddragen under Tilsynet. Jeg er principielt enig deri, men jeg ønsker gerne inden 3die Behandling at søge en Affattelse, der kunde fritage Ministeren for at komme i den Stilling over for en Arbejdsgiver at maatte udtale, at den ene eller den anden af de to Institutioner, der jo begge skulle sortere under Indenrigsministeriet, efter Ministerens Mening har taget fejl. Jeg tror, man maatte kunne finde en Redaktion, der giver Arbejdsgiverne den samme Betyggelse og ikke stiller Ministeren over for et saadant Alternativ.

Jeg kommer dernæst til det Afsnit, der omhandler de beskyttede Personer, §§ 4—13. Der er først Børnene. Foruden Regeringens Forslag foreligger der her to Forslag, et af et Flertal og et af et Mindretal. Mindretallet er af den Mening, at man ikke bør gaa videre end til det fyldte 12te Aar og stiller derom Ændringsforslag Nr. 15. Flertallet slutter sig derimod til Regeringens Forslag og holder paa 14 Aars Alderen, men med en betydelig Indskrænkning. Det hedder nemlig i Ændringsforslag Nr. 47, at 12 Aars Alderen skal være tilstrækkelig i de første 5 Aar, og det bestemmes saa videre, at de kun maa beskæftiges i 6 Timer i et Døgn, deri indbefattet mindst 1/2 Time Hviletid, og ikke før Kl. 6 Morgen eller efter 8 Aften. De maa ikke antages til Arbejde i den Tid, hvor det paahviler dem at søge Skolen eller Konfirmationsforberedelse, ej heller